

[Ninn-Hansen.]

kan få mulighed for at indregne det i priserne, så er tilfældet dog, at denne lovgivning betyder, at vi fritager arbejdsgiverne, virksomhederne, for en omkostning, de ellers måtte have regnet med efter de meddelelser, der er givet herindefra, nemlig en energiafgift. Dertil kommer, at efter min opfattelse – jeg beder ikke om svar på det i dag – vil denne lovgivning, stabiliserende, som den er, bevirke, at rentebyrden her i landet kan sænkes, og at den bør sænkes igennem en diskontonedsættelse.

Vi kender jo ikke svaret på, om denne 4. eller 5. december skal få samme virkninger som andre tilsvarende datoer. Jeg går ud fra, at statsministeren er klar til at drage de konsekvenser, der kan være nødvendige, hvis vi i dette ting ikke får flertal for en stabiliserende politik. Det, vi andre, der på forhånd har erklæret os villige til, uanset hvor vi ellers er placeret i det politiske spektrum, at medvirke til en stabiliserende politik; forventer, er i hvert fald at få at vide forinden af dem, der ønsker at hindre denne politik: hvad vil de sætte i stedet for, økonomisk, lovgivningsmæssigt og politisk? Det ønsker vi et svar på, og det mener jeg også at partier, som vi andre opfatter som alvorligt arbejdende partier, har pligt til at give os et svar på.

Jens Møller (KrF):

Jeg skal ikke gentage alle mine begrundelser, sådan som de blev givet ved første behandling. De gik jo ud på – jeg skal sige det i korthed – at påvise, at denne lovgivning vil virke gavnligt på pris- og indkomstudviklingen frem til 1. marts og derved give augustforligets indkomstpolitiske del et godt udgangspunkt, så det virkelig kan få lejlighed til at fungere i tiden fremover, og at påvise, at alternativet til dette lovforslag faktisk er, at augustforliget mister sin betydning, og det vil jo på lidt længere sigt betyde anarki inden for dansk økonomi, og det er der dog vel ingen, der kan være tjent med.

Jeg skal også benytte denne lejlighed til at udtrykke et håb, nemlig håbet om, at partiet venstre vil gå med til dette forslag, når vi skal stemme ved tredje behandling. Vi har hørt, at partiet har mange indvendinger imod det, men jeg håber, at man alligevel vil gå med, ganske enkelt fordi en sådan bred tilslutning vil give denne lov en styrke, der automatisk vil betyde, at den vil få betydelig bedre virkning ud over

erhvervslivet, og det er jo det, der betyder noget i denne forbindelse.

Så skal jeg sige lidt om ændringsforslagene. Regeringens ændringsforslag må vi tilslutte os, men det skal ikke nægtes, at det undrede mig lidt, da jeg hørte hr. Christophersen meddele, at ændringsforslag nr. 3 ikke var i overensstemmelse med den aftale, der var indgået mellem venstre og regeringen angående boligforliget. For os i kristeligt folkeparti har det hele tiden været en betingelse for at gå med til en ny lovgivning på boligområdet, at det var i forståelse med venstre, så man ikke bagefter ville påberåbe sig, at der var brud på dette forlig. Vi må derfor forvente, at regeringens repræsentanter, når de senere kommer på talerstolen, vil opklare, hvad vi håber er en misforståelse, så vi kan få denne sag ud af verden.

Fremskridtspartiets ændringsforslag kan vi ikke tilslutte os. Det første ændringsforslag vil blot sætte noget ind i loven, som vi i forvejen ved, fordi ministeren har udtalt det i udvalget, og det er derfor ganske overflødigt.

Ifølge det andet vil man lade § 10 udgå, den paragraf, der netop skal sikre, at enkelte mennesker, enkelte familier, ikke rammes urimeligt hårdt. Det nye stk. 2 i § 10 har jeg udtalt mig om ovenfor.

Og med hensyn til det tredje ændringsforslag fra fremskridtspartiet vedrørende § 11 er det jo den eneste virkelige sikring, der er i lovforslaget, den eneste sikring for arbejdsgiverne over for pression ved overenskomststridige strejker. Hvis den bliver fjernet, prissgiver man arbejdsgiverne i denne situation. Man vil så sige måske, at den virker ikke. Dertil kan jeg kun henvise til ordførerudtalelser fra SF og beslægtede partier. De kender dog arbejdsmarkedet ganske godt, og jeg har indtryk af, at de mener, den vil virke nok så kraftigt.

Kristeligt folkeparti vil altså medvirke til regeringens ændringsforslag under det forbehold, at problemerne omkring nr. 3 bliver opklaret, og vi vil ikke medvirke til fremskridtspartiets ændringsforslag, fordi vi mener, de vil udvande og ødelægge forslaget.

Til sidst vil jeg gerne gøre opmærksom på, at netop i dag er der 3 partier i dette ting, der har en slags fødselsdag, for det er i dag 3 år siden, vi for første gang kom i folketinget. Jeg håber, at denne dag, som altså for nogle af os i hvert fald er en slags festdag, må blive en dag, hvor vi kan vedtage dette lovforslag med